

JOURNAALTJE

STICHTING ONTWIKKELINGSSAMENWERKING N.O.–BRAZILIË

Secretariaat: Voordeldonk 74 – 5721HM Asten.
Telefoon: 0493-693545
Redactie: Greveslag 52, 6662 VC Elst (Gld).

Penningmeester: Galgeplek 32 – 6662 VR Elst.
Rabobank Elst. Rek.nr. NL17RABO 0116 8924 12
Website: www.sonob.nl

Inhoud

Woord van de voorzitter	pag. 1
Clube de Mães 50 jaar	pag. 1
Dia das crianças, dag van het kind	pag. 2
Ontwikkelingssamenwerking- Het waarom.	pag. 3
LCAA voor bedrijven	pag.4
Woord van de redactie	pag. 4

Woord van de voorzitter

De blaadjes zijn al volop verkleurd en vallen massaal van de bomen. Voor ons is dat het teken dat de winter nadert, met al zijn pracht, maar soms ook met zijn ongemakken. We naderen ook de donkere dagen van Kerstmis en de afsluiting van het jaar 2014.

Wij hopen dat u een heel goed jaar heeft gehad en dat u straks kunt genieten van een heel fijn Kerstfeest. Wij hopen ook volgend jaar weer op uw steun te mogen rekenen en natuurlijk wensen wij u voor het jaar 2015 alle goeds, veel gezondheid, geluk en liefde van en met uw naasten.

John van Dijk

Clube de Mães (Moederclub) 50 jaar

Enige tijd geleden vertelden wij u over de Clube de Mães (Moederclub) van Palmeira dos Índios. Vanaf het begin is SONOB bij dit mooie project betrokken geweest in de personen van zuster Marcella Sonnemans uit Someren en zuster Bernadette v.d. Tillaart uit Boerdonk. De Moederclub heeft in basisschool Voordeldonk uit Asten een trouwe donateur, zonder welke de Moederclub niet zou hebben kunnen bestaan. Onlangs ontvingen wij uit Palmeira dos Índios van Maria Aparecida Mafra en Rita de Assis Costa een verslag van het heuglijke feit, dat de Moederclub van Palmeira dit jaar 50 jaar bestaat. Deze brief treft u hieronder aan. Vanwege de godsdien-

stige aard van de Brazilianen is de taal in deze brief soms nogal zalvend.

Clube de Mães van Palmeira dos Índios viert haar 50-jarig bestaan van de Clube, die 50 jaar heeft geprobeerd op te komen voor het leven van pasgeborenen.

Ik was naakt en u kledde mij; ik was ziek en u zorgde voor mij (Matt. 25,35)

Op 12 september 2014 werd in de kathedraal Nossa Senhora do Amparo (Onze Lieve Vrouw van Altijddurende Bijstand) met grote vreugde stil gestaan bij de viering van het 50-jarig bestaan van de Clube de Mães in Palmeira dos Índios, Alagoas, Brazilië. De kerkelijke viering stond onder leiding van monseigneur Otávio Aguiar.

Meer dan deze vijftig jaar van zijn bestaan heeft de Club Moeders met toewijding, zorg en ondersteunende diensten, aan behoeftige moeders uit de stad Palmeira dos Índios gezorgd voor meer dan tweeduizend zwangere moeders, door hen te begeleiden bij de voorbereiding van de uitzet voor hun baby's en het verstrekken van de materialen voor het maken van kleding voor de kwetsbare kleine lichamen van de pasgeboren baby's. Moeders kregen ook les in de thema's van hygiëne en zorg voor de kleintjes. Sinds haar oprichting, is de zorg voor deze zwangere vrouwen twee keer per week aangeboden, te weten op

dinsdag en donderdag

De viering van de vijftigste verjaardag van deze moederclub, die altijd opkwam voor de verdediging van het leven, beleefde haar hoogtepunt tijdens een mis van dankzegging, die opgedragen werd in de Diocesane kathedraal van Onze Lieve Vrouw van Altijd-durende Bijstand. De dienst werd voorgezeten door aartsbisschop Dulcênio Matos. Op feestelijke wijze werden de vrijwilligers, die heel veel liefde en genegenheid voor hun werk tentoonspreidden, verwelkomd. Er werden door de moeders en andere vrijwilligers 50 rozen aangeboden, welke de 50 jaar van hulp aan moeders en hun baby's symboliseerden. De mis werd opgeluisterd door allerlei optredens van moeders, vrijwilligers en kinderen.

Na de viering kregen alle aanwezige vrijwilligers een lunch aangeboden als waardering voor hun inzet, solidariteit en liefde voor hen die dat het meest nodig hebben. De Moederclub ligt in de straat Graciliano Ramos, tegenover Hotel Verde, in het centrum van de stad Palmeira dos Índios. De club beschikt over een hecht team, dat onder leiding staat van Zuster Lourdes Santana van Novo Horizonte, de Braziliaanse organisatie die namens SONOB projecten begeleidt en indien nodig coördineert.

*Maria Aparecida Mafra
Medewerkster Caritas Brasileira
Rita de Assis Costa
Medewerkster Clube de Mães*

Dia das crianças, dag van het kind

Op 12 oktober 2014 was het weer zover: in Brazilië werden op scholen, crèches en andere onderwijsinstellingen kinderen heel speci-

aal in het zonnetje gezet. In het opvanghuis voor meisjes in Palmeira dos Índios, LCAA, was dat ook het geval. Samen met een aantal enthousiaste vrijwilligers en onderwijskrachten, werden er allerlei leuke spelletjes gedaan en werden de kinderen getraakteerd op lekkernijen, zoals taart, cake, snoep enz. Voor de kinderen een dag waarop ze alle zorgen konden vergeten. Voor het personeel en de vrijwilligers een dag waarop ze konden genieten van veel blije kindergezichten. Dit en nog veel meer dingen zijn alleen mogelijk door de steun van onze donateurs in Nederland. U ziet het: Uw bijdrage wordt goed gebruikt, soms zelfs voor iets leuks voor de kinderen. Bedankt daarvoor.

Henk van Hoof

Ontwikkelingssamenwerking - Het waarom

Ontwikkelingssamenwerking en de traagheid der ontwikkelingen.

Al jaren vraag ik me af waarom achterstandsproblemen zo moeilijk op te lossen zijn en waarom het altijd zo lang duurt voor er wat schot in blijkt te komen. Technische mogelijkheden om problemen op te lossen zijn er toch genoeg, de wil om zaken aan te pakken ook. En zo kan ik wel even doorgaan. Waarom lukt het dan toch niet echt.

Volgens mij is het geen principiële onwil van het mensdom. Het blijkt gewoon moeilijk te zijn. Moeilijk om al die kleine schakeltjes in beweging te krijgen. Opleiding, scholing, opvoeding, gezondheid (fysiek en psychisch), overheidsontwikkeling/staatsinstellingen die er niet zijn en ga zo maar door. Al die verschillende zaken moeten verbeterd worden. Dat heeft zijn tijd nodig. Oude gewoontes moeten vervangen worden. Inzichten verbe-

terd/veranderd. Dan hebben we het nog niet gehad over hoe gezinnen met elkaar omgaan, de verschillen tussen blank en zwart, de verschillen tussen arm en rijk, en alle nuances van het voorgaande. De maatschappij in Brazilië kent geen officiële discriminatie. Nee officieel niet, maar je zal maar zwart zijn, zwarter dan een ander, of van arme komaf. Je staat op achterstand zonder het te weten, zonder dat het openlijk gezegd wordt. Maar je krijgt geen baan, ook niet bij de overheid. Oh ja, en per staat zijn er ook nog eens grote verschillen. Dat "achterlijke Noord Oosten" wordt toch nooit wat. Ze lopen al eeuwen achter. Droog en niets te beleven.

Nou dan ga je toch ergens anders heen. Ergens heen zonder opleiding en zwart? Probeer het maar als armoedzaaiër uit Alagoas.

De traagheid der dingen. Generaties gaan er overheen om een achterstand in te halen. Armoede wordt doorgegeven. De traagheid in de ontwikkelingen. Moed en doorzettingsvermogen zijn noodzakelijk om uit achterstandssituaties vooruit te komen. En wel heel lang (een eeuw?). Voorbeelden helpen inzicht te verkrijgen. Zo'n voorbeeld is Lourdes van Novo Horizonte. Zwart, arm, sterk. Ook zij wordt gediscrimineerd omdat ze zwart is. Blank gaat nog altijd boven zwart. Pater Josevel, zoals wij hem noemen, onze dorpspastoor, met het hart op de goede plek, heeft het persoonlijk een stuk makkelijker. Wordt niet gediscrimineerd en gebruikt zijn positie ten goede voor de achtergestelde mensen.

Ja Brazilië ontwikkelt zich. Traag, maar gestaag, in de afgelopen 20 jaar. Maar de komende generaties zullen toch echt nog de strijd aan moeten binden met de armoede om tot echte ontwikkeling te komen (scholing, opvoeding). De traagheid der dingen. De weg omhoog zit vol valkuilen en men komt van heel, heel laag. Een generatie terug zag je nog geen ontwikkeling. De achterstand in de wereld was voor Alagoas enorm. Op allerlei gebied. Nu zijn er ontwikkelingen die traag maar gestaag tot wasdom komen. Scholing wordt aangepakt, elektriciteit is er. Water??? Gezondheidszorg is er voor de gelukkigen. Zelfs discriminatie wordt (soms) aan de kaak gesteld. Een overheid die zich langzaam ontwikkelt. Het gaat beter. Mensen worden geregistreerd – je bestaat – kan niet zomaar meer verdwijnen. Bolsa Família doet mensen beseffen dat ze iemand zijn. Overheidsadministraties worden langzaam op orde gebracht. Je kunt je melden dat je bestaat. Naam, adres, woonplaats. Je

kunt niet zomaar meer verdwijnen. Je wordt iemand. Je moet naar school. Onderwijzend personeel wordt opgeleid. Kost jaren. Infrastructurale projecten worden opgepakt (wegen, irrigatiekanaal - Canal do Norte). Elektriciteit. Stap voor stap gaat het vooruit. Mede dankzij de hulp van onze donateurs, (vijftig jaar moederzorg), kunnen kinderen naar school. De toekomst verschijnt, traag vinden we. Te traag, maar het gaat. Vooral in de uithoeken, ver van de doorgaande wegen is het soms onbegrijpelijk wat je ziet. Daar is nog nauwelijks iets gebeurd. Maar ook daar komen nu zaken op gang. Noodhulp blijft sowieso nodig.

Bij ons (SONOB) is het net als bij veel andere hulporganisaties, er vallen sponsors weg. Wij zoeken dus nieuwe supporters. Wilt u echt een kind adopteren, zorgen dat het naar school gaat en te eten krijgt, dan vragen wij u 20,00 Euro per maand. Maar alle beetjes helpen. Dus schroom niet u te melden bij Henk van Hoof, onze secretaris!!!

John van Dijk

LCAA voor bedrijven

Bedrijven sparen voor een meisje in LAR DA CRIANÇA

Voor € 20,00 per maand geeft u een meisje een kans op een beter leven en een goede toekomst.

Het gaat hier over een project van de Associação Novo Horizonte in Palmeira dos Índios, Brazilië. Novo Horizonte is een overkoepelende stichting, die heel nauw samenwerkt met SONOB. In Novo Horizonte zijn diverse regionale groepen vertegenwoordigd. Deze groepen bestaan uit leden die een gemeenschappelijk belang hebben en/of gezamenlijk een project ondernemen. Novo Horizonte beoordeelt, begroot, initieert, coördineert en controleert projecten en legt verantwoording af over besteding van gelden, resultaat en continuïteit. Het werkgebied van Novo Horizonte beslaat de gehele staat Alagoas, in het bijzonder de arme, droge "sertão".

In de buurt van het klooster waar zuster Lourdes woont staat het gebouw van het opvanghuis voor meisjes van Palmeira dos Índios. In dit huis komen elke dag 120 meisjes. Ze komen uit heel arme gezinnen en zijn heel blij, dat ze elke dag naar het LAR kunnen. Ze worden daar liefdevol opgevangen.

Er wordt aandacht besteed aan het geven van onderwijs, sport en spel. De meisjes kunnen zich douchen en ze worden o.a. geschoold in sociale vaardigheden. In een aantal gevallen gaan de meisjes gedurende de voormiddag of de namiddag naar een gewone basisschool. De rest van die dag zijn ze in het LAR.

Zuster Luciene Bonina is belast met de leiding over dit opvanghuis

De meisjes krijgen elke dag goed te eten, hun kleren worden gewassen en ze kunnen naar hartenlust spelen. Dat dit geld kost zal eenieder wel begrijpen. Wist u, dat u voor € 20,00 per maand één meisje de kans kunt geven het LAR te bezoeken.

Als deze meisjes hier niet opgevangen kunnen worden lopen ze een heel groot risico in de prostitutie te belanden en/of met drugs in aanraking te komen

Een bijkomend voordeel is, dat de moeders van deze meisjes dan vaak de mogelijkheid hebben, als die zich voordoet, om te werken en daarmee wat geld te verdienen. Zouden de meisjes niet in het LAR kunnen worden opgevangen, dan zouden ze geen gelegenheid hebben te gaan werken en nu kan dat wel.

Voor € 20,= per maand kan men in LCAA (LAR da Criança) een meisje de verzorging en de aandacht geven die het nodig heeft. Voor dat geld kan men aankopen doen voor het bereiden van eten, voor de schoolkleding, voor het lesmateriaal e.d.

Het onderhoud van dit gebouw en daaruit voortvloeiende kosten worden betaald door de Actie voor Actie, een werkgroep voor ontwikkelingssamenwerking in De Meern

Helaas besluiten donateurs soms te stoppen met hun bijdrage aan het opvanghuis. Spijtig, maar wel begrijpelijk. Aan ons dan de taak hiervoor andere donateurs te zoeken. Dat is dan ook de reden, dat wij ons tot u wenden.

Wij willen aan u vragen voor één of meer meisjes een bijdrage te leveren in de kosten van de opvang in het opvanghuis. Wij den-

ken dat wij daarvoor een heel sympathiek voorstel hebben bedacht.

In uw bedrijf zouden de medewerkers via een gerichte spaaractie dit geld bij elkaar kunnen brengen. Stel dat er in een bedrijf 20 medewerkers zijn. Als elke medewerker per maand 1,00 Euro in een spaarpot zou doen, dan zou dat op deze manier één meisje in staat stellen, één maand naar het LAR te gaan. Wanneer in uw bedrijf de medewerkers een jaar lang sparen kan er ook een heel jaar één meisje naar het opvanghuis. Als een van de medewerkers zorgt dat het geld op onze rekening gestort wordt, zullen wij ervoor zorgen, dat de bijdrage van uw bedrijf in Brazilië in het opvanghuis voor meisjes LCAA terecht komt.

Als u meer over onze stichting te weten zou willen komen, verwijzen wij u graag naar onze site: www.sonob.nl U kunt ook telefonisch of per e-mail contact opnemen met het secretariaat.

Kamertje met speelgoed voor de kleintjes

Woord van de redactie

Wij danken wederom de sponsors van het Journaaltje, met name het ROC Ter AA in Helmond voor het belangeloos drukken van het Journaaltje en Beheermaatschappij Van der Loo BV, Markt 10, 5721 GE te Asten voor het beschikbaar stellen van de enveloppen voor de verzending van het Journaaltje.

Ook de redactie van het Journaaltje wenst u hele fijne feestdagen toe en een gezond en gelukkig 2015.